

— гимназисти, ходихме презъ лѣтото на 1889 г. пешъ на Бузлуджа, презъ Казанлъкъ — Шипка, а на връщане — с. Енина, Стара-Загора, Нова-Загора*) Отивалъ съмъ често до Сливенскитѣ и Кортенскитѣ бани. Сжщо до Ямболъ и Котелъ. Ходенето по лозята за грозде и плодове, пешъ или съ магаре, това — за насъ сливенци, е било окновено нѣщо.

Следъ свършване на гимназията, презъ ваканцията, посетихъ Пловдивското изложение. Отпосле, като учител въ сжщия градъ, правилъ съмъ много екскурзии въ околността, самъ и съ ученицитѣ. Презъ лѣтото на 1899 г., съ група учители — колеги, презъ Чамъкурия, ходихме пешъ на Рилския манастиръ, отъ тамъ до Дупница.

Като туристъ, скиталъ съмъ много изъ Родопитѣ, Рила, Пиринъ и Балкана. Качвалъ съмъ по най-високитѣ имъ върхове и съмъ посетилъ почти всички красиви мѣста на България. А като чиновникъ съмъ обхождалъ служебно цѣлата страна и едва ли има кжтъ, кждето да не съмъ билъ.

За странствованията си като студентъ въ Лайпцигъ и презъ време на специализацията ми 1903/5 г., говорихъ вече по-горе.

Освенъ това, по свой починъ съмъ билъ нѣколко пжти въ странство. Презъ 1900 г. на изложението въ Парижъ и Германия; презъ 1904 г. въ Лондонъ, презъ 1935, на два пжти за панаира въ Лайпцигъ и на изложението въ Брюкселъ; презъ 1936 г. въ Парижъ и Ница; презъ 1937 на Парижкото изложение. И мога да кажа, че познавамъ почти цѣла Европа, безъ Пиринейскиятъ полуостровъ, гдето понастоящемъ се води ужасна гражданска война.

3. Семеенъ животъ.

Оженихъ се въ София презъ 1906 г., на възраст 32 години, за дъщерята на стария Д-ръ Г. Сарафовъ, бившъ главенъ воененъ лѣкаръ, съгражданинъ и другаръ на Ст. Стамболовъ още отъ Румания. По време на женитбата ми той бѣше председател на Върховния медицински съветъ и народенъ представителъ. Презъ

*) Описанъ отъ братовчеда ми, арх. Г. Козаровъ, въ сп. Български туристъ 1908, кн. 5—6, стр. 12 и след.